Partida de cărți a lui Danton

On Octombrie 09, 2010

Pune-ți leadershipul la bătaie, înclinându-te în fața măreției lumii și a propriei tale ființe.

Sala răsuna ca un ecou al strigătului scos cu o zi înainte pe câmpul de luptă de la Valmy. Se ridică Georges Jacques Danton, care era unul dintre conducătorii revoluției. Se făcu liniște.

- Nu poate exista o altă constituție decât aceea care va fi acceptată întocmai, cuvânt cu cuvânt, de către majoritatea adunărilor simple. Să împrăștiem acele fantome fără rost care vor să înfricoșeze lumea; să spunem că nu există altă constituție decât aceea care este acceptată de către popor.

Cu alte cuvinte, Danton a vrut sa promoveze două idei:

Leadership: Ideile pe care vrei să le transformi în realitate pot să-ți ofere o conștientizare profundă a fenomenelor care te înconjoară, ceea ce îți va permite să evaluezi imparțial obiectivele unei alte dimeniuni a demnității?

Destinul distribuie cărțile, spunea odată un mare scriitor. Iar un bărbat cu experiență acceptă cărțile pe care destinul i le-a dat, le privește cu atenție, le apreciază, apoi hotărăște singur dacă trebuie să joace sau nu. Dar, atenție ! Singur nu îți poți distribui cărțile odată ce accepți cu demnitate fatalitatea destinului privind hotărârile pe care trebuie să le iei ca să readuci ordinea în viața ta sau a celorlalți, sau ca să te asiguri că nu te pierzi în uitare și în anonimat la fel ca alți lideri ce au trăit experiența iluziilor de putere.

Danton a fost unul dintre oamenii a căror misiune, atât de periculoasă, și în același timp mortală, le-a dat prilejul să schimbe cursul evenimentelor, transformându-i în lideri cu calități definitorii (precum capacitatea de a gândi strategic și de a previziona), și în final făcând din ei înșiși niște eroi. El și-a pus în valoare demnitatea prin simțul moral, prin discernământul moral și tenacitatea morală de a înfăptui schimbări importante, ramând în picioare în fața piedicilor societății în care trăia. Totodată, el și-a exprimat libertatea de a lua decizii cu privire la propria viață și de a fi respectat pentru acest drept (până la un punct).

Dar pentru a fi "un om mare", Danton a trebuit să se angajeze într-o partidă în care avea puține șanse de izbândă, fiindcă dușmanii săi și ai poporului i-au pus nenumărate piedici. Singur și-a pus viața în mare primejdie. Aceasta este o altă dimensiune a demnității: să știi să te sacrifici pentru un ideal. Iar Danton a evaluat imparțial obiectivele acestei dimensiuni, punându-se el însuși drept garanție a înfăptuirii libertății depline, ca un judecător pregătit și capabil să ignore ideile preconcepute legate de vinovăție care ar putea apărea ca urmare a unor reacții adverse din partea celor neimplicați în schimbare.

Demnitatea este rezistența pe care o opui evenimentelor ce pot declanșa o criză socială, cu precizarea că tot ceea ce te întărește moral și spiritual este capacitatea de a te abandona în favoarea unui țel mai înalt.

Conform Wikipedia: "Georges Jacques Danton era îndrăzneț și hotărât, un orator strălucit, dar totodată avea o fire oarecum dezechilibrată. Idealurile sale erau libertatea și proprietatea. Fiind întemnițat în închisoarea Luxemburg, Danton nu a plecat capul în fața dictatorului Robespierre. Vestitele lui fraze: *„... cu 12 luni în urmă am propus să fie instituit acest tribunal revoluționar. Acum îmi cer scuze pentru asta de la Dumnezeu și de la oameni" și*

„Robespierre va urma după mine” , arată disperarea, dar și tăria de caracter a „gigantului” Revoluției franceze."

Leadershipul este o miză extraordinară, este lucrul cel mai de preț pe care un om îl poate risca. Căci o dată cu poziția înaltă pe care ajungi să o ocupi, se încheie orice capitol anterior al vieții tale. Trebuie să te înclini în fața măreției lumii, să distrugi acel talisman a cărui forță magică este în stare să te golească de toate emoțiile, de toate energiile pozitive, de tot ceea ce ai mai bun în tine, și să-ți închidă calea către performanță, eficiență și succes.

Dacă nu te dovedești a fi un jucător de toată isprava te vei duce la vale, tot așa cum corăbiile prost construite se scufundă la prima furtună. Așa cum o fotografie este în stare să-ți imortalizeze o anumite stare, o anumită ipostază, tot așa și poziția de lider pe care o capeți poate să-ți înghețe conștiința și să-ți distrugă valorile pe care se sprijină relația ta cu oamenii, să te facă nepăsător și chiar ostil față de scopurile nobile pe care ți le-ai propus inițial să le atingi, să te împingă spre cel mai mare eșec.

Cineva spunea: *"Cel ce ocupă o funcție importantă, datorează socoteală pentru toate acțiunile, pentru fiecare clipă a lui, deoarece el nu-și mai aparține, fiind al tuturor, fiecare nou drept al lui se transformă, de fapt, într-o nouă îndatorire."* Pentru a câștiga în leadership trebuie să joci cu strategiile cele mai bune, să cunoști cărțile partenerilor și ale adversarilor, să ți le joci pe ale tale la momentul potrivit și să pui mâna pe miză cu duhul înțelepciunii.

Leadershipul este nu este calea de a te opune unui război cauzat de anticiparea schimbării, ci este expunerea ta în fața evenimentelor care scriu istorie, cu precizarea că ceea ce te poate opri din drumul spre atingerea obiectivelor nu este altceva decât teama de „ce ar putea spune ceilalți”. (Iar această teamă ar putea fi doar în mintea ta.)

Partida de cărți a lui Danton evidențiază extraordinara capacitate a liderului de a se pune în valoare, alegându-și singur traseul înspre obiectivul ce trebuie atins și "finanțându-și" singur evoluția prin alegerea celor mai eficiente practici, prin cele mai adecvate mijloace de promovare a unui ideal înalt.

Danton nu a așteptat ca destinul să-i ofere "o mână bună". El s-a lăsat antrenat în jocul evenimentelor, luând parte la ele cu trupul și cu sufletul, cu mândrie și cu un sentiment de împlinire, cu onoare și discernământ, fără să fi avut cărți de aceeași valoare, adică excelente. A fost voința și dorința lui, dar a avut și onoarea să lupte până la ultima șansă. El și-a pus leadershipul la bătaie, înclinându-se în fața măreției lumii și a propriei sale ființe.

Fii măreț cu tine însuți, dar și cu ceilalți. Fii măreț în practicile tale, în credințele tale, în concepțiile tale, ca sa poți în final să direcționezi desfășurarea „partidei de leadership" în folosul tău, înspre evoluția ta, dar care să încline și înspre beneficiul celorlalți.

Concluzie: Dacă ai fost ales în postura de lider, înseamnă că ai consimțit să ocupi această poziție. Prin urmare trebuie să-ți evaluezi capacitatea, disponibilitatea și forțele ca să îndeplinești tot ceea ce oamenii așteaptă de la tine. Este "un loc" de onoare, dar implică și multe responsabilități. Ai fost investit cu încredere și trebuie să te străduiești mult pentru ca încrederea oamenilor să nu scadă. Este un "joc" palpitant în care însă trebuie să intri doar dacă știi că deții atuurile necesare pentru a câștiga.

* Notă: Alexandre Dumas - Fiica marchizului

Source: https://neculaifantanaru.com/partida-de-carti-a-lui-danton.html